

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 628/2013**z dnia 28 czerwca 2013 r.****w sprawie metod pracy stosowanych przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych i monitorowaniu stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 24 ust. 1 i art. 54 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 zobowiązują Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego (zwaną dalej „Agencją”) do udzielania pomocy Komisji w kontroli stosowania tego rozporządzenia, jak również przepisów wykonawczych do niego przez właściwe organy państw członkowskich, poprzez prowadzenie inspekcji standaryzacyjnych.
- (2) Art. 54 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 stanowi, że jeśli inspekcja właściwego organu państwa członkowskiego pociąga za sobą konieczność inspekcji przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw, Agencja stosuje przepisy art. 55 tego rozporządzenia.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006⁽²⁾ określa metody pracy Agencji na potrzeby prowadzenia inspekcji standaryzacyjnych (zwane dalej „obecnymi metodami pracy”).
- (4) Od przyjęcia obecnych metod pracy upłynęło sześć lat. Wprowadzono istotne zmiany we wspólnych zasadach i przyjęto wiele umów międzynarodowych; ponadto Agencja i państwa członkowskie zgromadziły wiele cennych doświadczeń, które należy uwzględnić.
- (5) W chwili przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 736/2006 wspólne zasady w zakresie lotnictwa cywilnego ograniczały się do początkowej i ciągłej zdatności do lotu. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003⁽³⁾ ustanawia przepisy wykonawcze w zakresie certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz certyfikacji organizacji projektujących i produkujących; rozporządzenie Komisji (WE)

nr 2042/2003⁽⁴⁾ ustanawia przepisy wykonawcze dotyczące ciągłej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania.

- (6) Od tamtej pory rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego⁽⁵⁾ zastąpiono rozporządzeniem (WE) nr 216/2008, a wspólne zasady dwukrotnie rozszerzono: za pierwszym razem w celu włączenia do nich załóg lotniczych, operacji lotniczych i inspekcji na płycie; za drugim razem w celu włączenia do nich służb zarządzania ruchem lotniczym i służb żeglugi powietrznej (ATM/ANS), jak również bezpieczeństwa portów lotniczych, w wyniku czego Komisja przyjęła szereg przepisów wykonawczych odpowiadających tym nowym dziedzinom kompetencji, takich jak: rozporządzenie Komisji (UE) nr 805/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady licencjonowania kontrolerów ruchu lotniczego oraz wydawania określonych certyfikatów⁽⁶⁾, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1034/2011⁽⁷⁾ ustanawiające procedury administracyjne dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym i służbach żeglugi powietrznej, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1035/2011 z dnia 17 października 2011 r. ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej⁽⁸⁾, rozporządzenie Komisji (UE) nr 691/2010 z dnia 29 lipca 2010 r. ustanawiające system skuteczności działania dla służb żeglugi powietrznej i funkcji sieciowych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ustanawiające wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej⁽⁹⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego⁽¹⁰⁾, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 859/2008⁽¹¹⁾, dyrektywę 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty⁽¹²⁾, zmienioną dyrektywą Komisji 2008/49/WE z dnia 16 kwietnia 2008 r. zmieniającą

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2006, s. 10.⁽³⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6.⁽⁴⁾ Dz.U. L 315 z 28.11.2003, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 206 z 11.8.2011, s. 21.⁽⁷⁾ Dz.U. L 271 z 18.10.2011, s. 15.⁽⁸⁾ Dz.U. L 271 z 18.10.2011, s. 23.⁽⁹⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 1.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 4.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 254 z 20.9.2008, s. 1.⁽¹²⁾ Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 76

- załącznik II do dyrektywy 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do kryteriów przeprowadzania kontroli na ziemi statków powietrznych korzystających z portów lotniczych Wspólnoty⁽¹⁾, rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych⁽²⁾ i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych⁽³⁾.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 216/2008 wprowadziło również szereg nowych przepisów, które muszą znaleźć odzwierciedlenie w metodach pracy stosowanych przez Agencję przy prowadzeniu inspekcji standaryzacyjnych. W szczególności art. 11 określa warunki wzajemnego uznawania certyfikatów wydanych przez właściwe organy państw członkowskich, a także warunki zawieszania takiego uznania; inspekcje standaryzacyjne stanowią ważny instrument w tego rodzaju procesie decyzyjnym. Art. 15 ustanawia sieć informacyjną służącą rozpowszechnianiu przydatnych informacji, które należy uwzględniać przy inspekcjach standaryzacyjnych, przy czym wyniki takich inspekcji standaryzacyjnych należy bezzwłocznie udostępniać w ramach tej sieci informacyjnej. Art. 27 ust. 3 stanowi, że Agencja ma wspierać państwa członkowskie w wypełnianiu ich zobowiązań względem ICAO.
- (8) Bez uszczerbku dla dalszych zmian wspólnych reguł, które zostały ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 216/2008 i przepisach wykonawczych do niego, Agencja powinna wspierać Komisję w monitorowaniu wdrażania innych wymogów w zakresie bezpieczeństwa lotniczego, na przykład wynikających z przepisów dotyczących jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej lub przepisów w sprawie dochodzenia przyczyn wypadków i zgłaszania zdarzeń.
- (9) Od 2006 r. dokonano również znacznego postępu w zakresie zewnętrznej polityki europejskiej w dziedzinie lotnictwa, zarówno w odniesieniu do Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), jak i państw sąsiadujących z Unią Europejską i niektórych kluczowych partnerów na poziomie globalnym.
- (10) W 2010 r. podpisano Porozumienie o współpracy między Unią Europejską a Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO)⁽⁴⁾, stwarzające ramy ustrukturyzowanej współpracy między umawiającymi się stronami, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących bezpieczeństwa, w celu unikania w miarę możliwości powielania zadań, w wyniku czego powinny zostać rozwinięte wzajemne powiązania między programem inspekcji standaryzacyjnych Agencji a globalnym programem kontroli nadzoru nad bezpieczeństwem ICAO (USOAP). Metody pracy wykorzystywane przy inspekcjach powinny również uwzględniać dokument ICAO nr 9735 — podręcznik stałego monitorowania prowadzonego w ramach USOAP.
- (11) W odniesieniu do państw stanowiących przedmiot polityki sąsiedztwa i rozszerzenia UE, w tym w szczególności państw będących stronami umowy w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego, inspekcje standaryzacyjne powinny być organizowane zgodnie z tymi samymi metodami pracy i zgodnie z takimi samymi normami jak w przypadku państw członkowskich, w ramach odpowiednich umów lub uzgodnień roboczych.
- (12) W odniesieniu do państw, które podpisały dwustronne umowy w sprawie bezpieczeństwa lotniczego dotyczące wzajemnego uznawania pewnych certyfikatów i zatwierdzeń, inspekcje standaryzacyjne powinny wspierać monitorowanie wykonania umowy i przedstawiać jego wyniki odpowiednim dwustronnym radom ds. nadzoru na potrzeby możliwych dostosowań. Inspekcje tych państw członkowskich, których ustalenia z certyfikacji i zatwierdzenia zostały przyjęte w ramach spotkań dwustronnych, powinny obejmować dodatkowe weryfikacje w celu zagwarantowania, że właściwe organy poprawnie wykonują swe obowiązki wynikające z umów dwustronnych.
- (13) W celu monitorowania stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 216/2008 i przepisów wykonawczych do niego, jak również innych przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego wynikających z obowiązujących rozporządzeń i porozumień, konieczne jest dokonanie przeglądu obecnych metod pracy, w szczególności w celu zapewnienia bardziej systemowego podejścia, nastawionego na stałe monitorowanie i bardziej skoncentrowanego na skuteczności działania w zakresie bezpieczeństwa, określenie bardziej efektywnego wykorzystywania zasobów, w celu uniknięcia generowania nieuzasadnionego obciążenia właściwych organów oraz uwzględnienia sprzężenia zwrotnego w zakresie regulacyjnej działalności Agencji. W skład zespołów inspekcyjnych powinni wchodzić odpowiednio przeszkoleni i wykwalifikowani pracownicy, a Agencja powinna dbać o równowagę w zakresie udziału upoważnionego personelu z różnych państw członkowskich.
- (14) Metody pracy powinny odzwierciedlać definicje i zasady audytu określone w normie ISO 19011.
- (15) Metody pracy powinny określać sposoby monitorowania nie tylko na poziomie inspekcji, ale też na poziomie systemu oraz ustaleń.
- (16) Metody pracy powinny dać Agencji większą swobodę w podejmowaniu działań w przypadkach, gdy leżą one w zakresie jej kompetencji technicznych, przy jednoczesnym zachowaniu pewności prawa w odniesieniu do metod pracy.
- (17) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 736/2006.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 65 rozporządzenia (WE) nr 216/2008,

(1) Dz.U. L 109 z 19.4.2008, s. 17.

(2) Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1.

(3) Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1.

(4) Decyzja Rady 2011/531/UE (Dz.U. L 232 z 9.9.2011, s. 8).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia metody pracy w odniesieniu do:

- a) monitorowania stosowania przez właściwe organy państw członkowskich rozporządzenia (WE) nr 216/2008 i przepisów wykonawczych do niego w dziedzinach objętych art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia;
- b) prowadzenie inspekcji standaryzacyjnych właściwych organów państw członkowskich;
- c) sprawdzania, czy właściwe organy państw członkowskich wydają i nadzorują certyfikaty zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 i przepisami wykonawczymi do niego;
- d) opracowywania oceny wpływu wdrożenia przez właściwe organy państw członkowskich rozporządzenia (WE) nr 216/2008 i przepisów wykonawczych do niego.

2. Metody pracy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu stosuje się również, w stopniu, w jakim jest to możliwe, w przypadku, gdy Agencja jest odpowiedzialna za monitorowanie stosowania wymogów w zakresie bezpieczeństwa lotniczego ustanowionych na mocy innych przepisów unijnych, umów zawartych przez Unię lub uzgodnieniach roboczych zawartych przez Agencję.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „inspekcja” oznacza inspekcję standaryzacyjną, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 54 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, w tym inspekcję przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, o których mowa w art. 54 ust. 4 i art. 55 tego rozporządzenia, przeprowadzoną przez Agencję;
- 2) „właściwy organ” oznacza podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie jako właściwy do celów wykonania rozporządzenia (WE) nr 216/2008 i przepisów wykonawczych do niego;
- 3) „upoważniony personel” oznacza osoby upoważnione przez Agencję do przeprowadzania inspekcji, w tym personel oddelegowany;
- 4) „personel oddelegowany” oznacza urzędników przekazanych do dyspozycji przez właściwe organy państw członkowskich Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), inne międzynarodowe organizacje lotnicze lub właściwe organy państw trzecich, które zawarły umowy z Unią lub dokonały uzgodnień roboczych z Agencją, mianowanych przez te organy do pomocy Agencji w przeprowadzaniu inspekcji;
- 5) „dowody” oznaczają dokumentację, oświadczenia o stanie faktycznym lub inne istotne i możliwe do zweryfikowania informacje;

6) „ustalenia” oznaczają wynik porównania dostępnych dowodów i obowiązujących wymogów;

7) „korekta” oznacza działanie mające na celu wyeliminowanie stwierdzonej niezgodności z obowiązującymi wymogami;

8) „działanie naprawcze” oznacza działanie mające na celu wyeliminowanie przyczyny ustalenia dotyczącego niezgodności z obowiązującymi wymogami w celu zapobieżenia powtarzaniu się podobnych sytuacji;

9) „bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa” oznacza sytuację, w której istnieją dowody, że produkt, usługi, system, jego część składowa, urządzenie lub instalacja jest w takim stanie, lub jest używana, dostarczana lub utrzymywana w taki sposób, że prawdopodobne jest wystąpienie szkody dla osób, chyba że sytuacja zostanie natychmiastowo skorygowana.

Artykuł 3

Zasady dotyczące monitorowania

1. Agencja monitoruje stosowanie przez właściwe organy wymogów, o których mowa w art. 1, a także ich jednolite wdrożenie zgodnie z metodą określoną w niniejszym rozporządzeniu oraz składa sprawozdanie z tej oceny.

2. Monitorowanie prowadzi się w sposób ciągły i w oparciu o analizę ryzyka, na podstawie dostępnych dla Agencji informacji. Obejmuje ono ocenę zdolności właściwych organów do wywiązania się z ich obowiązków w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem, należytego przeprowadzania inspekcji, jak również monitorowania ustaleń wynikających z inspekcji, w celu zapewnienia, że odpowiednie korekty i działania naprawcze są realizowane terminowo.

3. Monitorowanie prowadzi się w oparciu o podejście systemowe. Uwzględnia ono wszystkie dziedziny i zasadnicze elementy systemu nadzoru nad bezpieczeństwem określone przez ICAO. Szczególną uwagę zwraca się na powiązania między dziedzinami.

4. Monitorowanie prowadzone jest w sposób przejrzysty, efektywny, skuteczny, zharmonizowany i spójny.

5. Agencja dokonuje analizy wyników swoich działań monitorujących w celu określenia zapotrzebowania na zmiany w przepisach.

Artykuł 4

Zasady mające zastosowanie do inspekcji oraz ustaleń

1. Inspekcje właściwych organów powinny uwzględniać wyniki poprzednich inspekcji, a w szczególności zmiany w wymogach prawnych w stosunku do możliwości nadzoru nad bezpieczeństwem właściwego organu, oraz być proporcjonalne do poziomu i złożoności branży podlegającej ich nadzorowi, gwarantując przede wszystkim wysoki i jednolity poziom bezpieczeństwa w zarobkowym transporcie lotniczym.

2. Inspekcje mogą obejmować inspekcje przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw podlegających nadzorowi właściwego organu kontroli, będącego przedmiotem inspekcji.

3. Jeśli zainteresowane strony przyjmą odpowiednie uzgodnienia, inspekcje mogą obejmować kontrole instalacji wojskowych dostępnych do użytku publicznego lub usług świadczonych przez personel wojskowy na powszechny użytek, do celów sprawdzenia, czy wymogi art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 są przestrzegane.

4. Inspekcje są przeprowadzane przez zespół złożony z personelu upoważnionego przez Agencję, wykwalifikowanego i przeszkolonego w zakresie odpowiednich dziedzin. Upoważniony personel stosuje zasady niezależności, uczciwości, etycznego postępowania, należytej staranności, rzetelnej prezentacji i poufności.

5. W przypadku gdy Agencja ustali, że jeden lub większa liczba certyfikatów nie są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 216/2008 i przepisami wykonawczymi do niego, informuje odpowiedni właściwy organ o stwierdzonej niezgodności. W przypadku gdy ustalona niezgodność nie zostanie usunięta w stosownym czasie, Agencja wydaje zalecenia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 w celu umożliwienia podjęcia decyzji w sprawie wzajemnego uznawania odnośnych(-ego) certyfikatów(-u).

6. Agencja klasyfikuje ustalenia niezgodności wykryte podczas inspekcji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, oraz podejmuje działania następcze w zależności od wpływu tych ustaleń na bezpieczeństwo, traktując priorytetowo ustalenia związane z bezpieczeństwem. W przypadku gdy bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa nie zostanie skorygowane w satysfakcjonujący sposób, Agencja informuje o tym także niezwłocznie właściwe organy państw członkowskich.

7. Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów art. 15 i 58 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁾, rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ ani rozporządzenia Komisji (WE) nr 473/2006⁽³⁾.

Artykuł 5

Wymiana informacji

1. Właściwe organy państw członkowskich dostarczają Agencji wszelkie niezbędne informacje dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem w odniesieniu do wszystkich kluczowych elementów systemu nadzoru nad bezpieczeństwem, w tym przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw podlegających ich nadzorowi. Informacje przekazuje się w formie i w sposób określony przez Agencję, z uwzględnieniem informacji, które udostępniono ICAO.

2. Agencja może również żądać okazjonalnych informacji od właściwych organów państw członkowskich. Przedkładając prośbę o informacje, Agencja wskazuje podstawę prawną oraz cel takiego wniosku, rodzaj żądanych informacji i ustala termin, w którym należy je dostarczyć.

3. Agencja przekazuje właściwym organom państw członkowskich odpowiednie informacje w celu wspierania jednolitego wdrażania obowiązujących wymogów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 23.3.2006, s. 8.

Artykuł 6

Krajowy koordynator normalizacji

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowego koordynatora, który pełni funkcję podstawowego punktu kontaktowego w zakresie wszelkich działań związanych z normalizacją, a w szczególności koordynacji wymiany informacji określonych w art. 5 ust. 1. Krajowy koordynator normalizacji jest odpowiedzialny za:

- przechowywanie i aktualizację informacji dostarczanych Agencji na bieżąco, w tym informacji, o które wystąpiono zgodnie z art. 3, 4 i 5, informacji dotyczących korekt i planów działań naprawczych oraz dowodów realizacji uzgodnionych działań naprawczych;
- wspomaganie Agencji na wszystkich etapach inspekcji i zapewnienie wsparcia zespołowi przeprowadzającemu inspekcje na miejscu przez cały czas ich realizacji.

2. Właściwe organy dopilnowują, by istniały jasne wytyczne dotyczące komunikacji między wyznaczonymi krajowymi koordynatorami normalizacji i odpowiednimi strukturami wewnętrznymi, umożliwiające koordynatorom właściwe wykonywanie ich obowiązków.

Artykuł 7

Stałe monitorowanie

1. Stałe monitorowanie, o którym mowa w art. 3, obejmuje:

- gromadzenie i analizę danych oraz informacji przekazanych przez właściwe władze państw członkowskich, Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), Komisję lub inne odpowiednie źródła;
- ocenę zdolności właściwego organu do wypełnienia jego obowiązków w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem;
- w zależności od wyniku oceny, o której mowa w lit. b), ustalanie priorytetów, planowanie i określanie zakresu inspekcji;
- przewodzenie przedmiotowych inspekcji, łącznie z powiązaną sprawozdawczością;
- działania następcze i zakończenie działań związanych z ustaleniami w sprawie niezgodności, stwierdzonych na podstawie inspekcji.

2. W odniesieniu do oceny, o której mowa w ust. 1 lit. b), Agencja ustanawia, opracowuje i stosuje jednolity wzór, uwzględniający przynajmniej następujące elementy:

- rozmiar i złożoność przemysłu lotniczego;
- poważne incydenty, wypadki, wypadki śmiertelne i powiązane z nimi ofiary śmiertelne;
- wyniki inspekcji na płycie lotniska;
- wyniki poprzednich inspekcji;
- zdolność właściwych organów do skutecznego wdrażania korekt i działań naprawczych;

- f) wyniki audytów przeprowadzonych zgodnie z konwencjami międzynarodowymi lub krajowymi programami oceny bezpieczeństwa;
- g) istnienie środków zgodnych z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub art. 258 Traktatu.

3. Wyniki modelu określonego w ust. 2 oraz zastosowane parametry początkowe i wyniki oceny udostępnia się krajowemu koordynatorowi normalizacji danego państwa członkowskiego.

4. Agencja dostosowuje program kontroli w oparciu o wyniki stałego monitorowania, tak by odzwierciedlał on zarówno poprawę, jak i pogorszenie wyników w zakresie bezpieczeństwa. W przypadku pojawienia się dowodów na pogorszenie stanu bezpieczeństwa Agencja podejmuje stosowne działania.

Artykuł 8

Program inspekcji

1. W porozumieniu z Komisją Agencja określa wieloletni program, ze wskazaniem inspekcji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a), jak również roczny program ze wskazaniem inspekcji, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) i b).
2. Programy inspekcji określają państwa członkowskie, których dotyczą, rodzaj inspekcji, dziedziny, które mają być poddane inspekcji, i przewidywane ramy czasowe etapu inspekcji na miejscu, z uwzględnieniem wzoru, o którym mowa w art. 7.
3. Agencja może dostosowywać programy inspekcji, aby uwzględnić istniejące ryzyko wykryte w wyniku stałego monitorowania, o którym mowa w art. 7.
4. Roczny program przekazywany jest Komisji, członkom zarządu Agencji jako część programu prac Agencji na podstawie art. 33 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 216/2008, a także krajowemu koordynatorowi normalizacji danego państwa członkowskiego.

Artykuł 9

Dziedziny objęte inspekcjami

1. Agencja przeprowadza inspekcje w odniesieniu do każdej dziedziny określonej w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 216/2008. Dziedziny te obejmują:
 - a) zdatność do lotu, jak określono w art. 5, oraz ochronę środowiska, jak określono w art. 6 wymienionego rozporządzenia;
 - b) załogę lotniczą, jak określono w art. 7 i 8 wymienionego rozporządzenia;
 - c) operacje lotnicze, jak określono w art. 8 i 9 wymienionego rozporządzenia;
 - d) inspekcje na płycie lotniska, jak określono w art. 10 wymienionego rozporządzenia;
 - e) lotniska, jak określono w art. 8a wymienionego rozporządzenia;

- f) ATM/ANS oraz kontrolerów ruchu lotniczego, jak określono w art. 8b i 8c wymienionego rozporządzenia.

W zależności od zmian rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub na wniosek Komisji mogą zostać określone dodatkowe dziedziny.

2. Agencja zapewnia, że jej zasoby są odpowiednio przydzielane do monitorowania i kontrolowania różnych dziedzin w zależności od wyników stałego monitorowania, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 10

Rodzaje inspekcji

1. Agencja prowadzi:
 - a) inspekcje kompleksowe, w celu przeprowadzenia kontroli jednej lub więcej dziedzin; inspekcje te są przeprowadzane regularnie, w odstępach czasu ustalonych na podstawie wyników stałego monitorowania;
 - b) inspekcje ukierunkowane, w celu przeprowadzenia kontroli konkretnych obszarów w ramach jednej lub więcej dziedzin, lub do celów oceny stanu wdrożenia uzgodnionych korekt i działań naprawczych;
 - c) inspekcje *ad hoc*, w celu zbadania szczególnych obaw wynikłych w ramach stałego monitorowania Agencji lub na wniosek Komisji.
2. Bez uszczerbku dla inspekcji, o których mowa w ust. 1, Agencja może zgłaszać ustalenia poza opisanymi formami, w przypadkach gdy zbierze wystarczające dowody niezgodności.

Artykuł 11

Szkolenia, kwalifikacje i kryteria udzielania zezwoleń dla zespołów inspekcyjnych

1. Agencja ustanawia kryteria kwalifikacji dla pracowników, którzy pracują w zespołach inspekcyjnych.
2. Kryteria kwalifikacji obejmują:
 - a) znajomość ram instytucjonalnych i prawnych, w szczególności niniejszego rozporządzenia, jak również odpowiednich umów międzynarodowych;
 - b) wiedzę i doświadczenie w zakresie technik audytu;
 - c) kompetencje techniczne i doświadczenie praktyczne w zakresie dziedzin, o których mowa w art. 9.
3. Zespołami kierują pracownicy zatrudnieni przez Agencję. Kryteria, którym podlegają oni w zakresie kwalifikacji, obejmują oprócz tych, o których mowa w ust. 2, zarządzanie zespołem i umiejętności komunikowania w środowisku międzynarodowym oraz trudnych sytuacjach.
4. Członkami zespołów są pracownicy zatrudnieni przez Agencję lub oddelegowany personel.

5. Zarówno kierownik zespołu, jak i jego członkowie są przeszkalani w zakresie obowiązujących wymogów i stosowanych przez Agencję procedur. Agencja zapewnia zachowanie kompetencji kierowników i członków zespołów na potrzeby ich udziału w inspekcjach jako upoważnionego personelu. Agencja określa właściwe w tym celu programy kształcenia ustawicznego.

6. Agencja może dopuścić do udziału w zespołach inspekcyjnych pracowników, którzy spełniają kryteria kwalifikacji oraz którzy przeszli odpowiednie szkolenia.

Artykuł 12

Organizacja zespołów inspekcyjnych

1. Inspekcje przeprowadzają utworzone przez Agencję zespoły, w skład których wchodzi upoważniony personel, zgodnie z art. 11.

2. Agencja określa skład zespołu w celu ustalenia minimalnej wielkości zespołu niezbędnej do pokrycia wymaganych kompetencji technicznych i nakładu pracy, uwzględniając rodzaj kontroli, ich zakres, liczbę badanych dziedzin i spodziewany program pracy. Każdy zespół składa się z kierownika zespołu i co najmniej jednego członka. W każdym przypadku Agencja zapewnia dopasowanie rozmiaru zespołu do zakresu jego zadań.

3. Organizując zespoły inspekcyjne, Agencja dopilnowuje, by nie istniały żadne konflikty interesów ani w odniesieniu do właściwych organów będących przedmiotem inspekcji, ani przedsiębiorstw, względnie grup przedsiębiorstw będących przedmiotem inspekcji.

4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed inspekcją Agencja występuje do delegujących organów lub organizacji o informacje w odniesieniu do dostępności członków zespołu do udziału w etapie inspekcji na miejscu.

5. Koszty wynikające z udziału krajowych koordynatorów normalizacji, określone w art. 14 ust. 2 i art. 19 ust. 2, oraz udziału oddelegowanego personelu w przeprowadzanych przez Agencję inspekcjach pokrywa Agencja, zgodnie z unijnymi przepisami i bez uszczerbku dla rocznej procedury budżetowej Unii.

Artykuł 13

Przeprowadzanie inspekcji

1. Inspekcje, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) i b), obejmują następujące etapy:

- a) etap przygotowań, trwający przynajmniej 10 tygodni przed inspekcją;
- b) etap inspekcji na miejscu;
- c) etap opracowania sprawozdania, trwający maksymalnie 10 tygodni po zakończeniu etapu inspekcji na miejscu.

2. O inspekcjach *ad hoc*, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. c), zainteresowane właściwe organy informowane są z dwutygodniowym wyprzedzeniem, ale w ich przypadku nie obowiązują terminy i procedury przewidziane w art. 14, 15 i 16, z wyjątkiem obowiązku sporządzenia sprawozdania końcowego.

3. Ustalenia niezgodności wykryte podczas inspekcji, o których mowa w art. 10, zgłaszane są właściwemu organom zgodnie z art. 16, działania następcze przeprowadza się i sprawę zamyka zgodnie z art. 17, a klasyfikacji dokonuje się zgodnie z art. 18.

Artykuł 14

Etap przygotowawczy

1. Podczas etapu przygotowań do inspekcji Agencja:
 - a) co najmniej 10 tygodni przed etapem inspekcji na miejscu przesyła właściwemu organowi powiadomienie o inspekcji obejmujące informację o planowanym rodzaju inspekcji, objętych nią dziedzinach(-nie) i obszarach;
 - b) gromadzi informacje niezbędne do przygotowania inspekcji, należycie uwzględniając informacje dostępne w ramach stałego monitorowania;
 - c) określa zakres, przedmiot i program inspekcji, w tym inspekcji przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, uwzględniając informacje zebrane w ramach stałego monitorowania;
 - d) ustala wielkość i skład zespołu przeprowadzającego inspekcję.
2. Po otrzymaniu powiadomienia o inspekcji właściwe organy współpracują z Agencją w celu sprawnego przygotowania etapu inspekcji na miejscu. Jeżeli zostanie to uznane za konieczne, można zorganizować spotkanie wstępne zespołu przeprowadzającego inspekcję z krajowym koordynatorem normalizacji.
3. Agencja przedstawia program inspekcji i skład zespołu właściwemu organowi co najmniej 2 tygodnie przed etapem inspekcji na miejscu.

Artykuł 15

Etap inspekcji na miejscu

1. Podczas etapu inspekcji na miejscu Agencja:
 - a) organizuje spotkanie otwierające z udziałem krajowego koordynatora normalizacji i przedstawicieli właściwego organu poddanego inspekcji;
 - b) prowadzi działania następcze w związku z ustaleniami niezgodności wykrytymi w wyniku wcześniejszych inspekcji, których sprawy nie zostały jeszcze zamknięte, dokonując przeglądu odpowiednich korekt i działań naprawczych;
 - c) powiadamia właściwy organ o wszelkich bezpośrednich zagrożeniach bezpieczeństwa, jeśli takowe wykryto w trakcie inspekcji;
 - d) podczas zebrania zamykającego przedstawia właściwemu organowi wykaz wstępnych ustaleń i niezgodności wykrytych w trakcie przeprowadzania inspekcji lub objętych działaniami następczymi.
2. Ponadto Agencja może:
 - a) przeprowadzać inspekcje siedziby właściwego organu i uprawnionych podmiotów, którym właściwy organ może powierzać zadania, oraz, w zakresie w jakim uzna to za konieczne, wszelkich regionalnych biur tychże;

- b) przeprowadzać inspekcje przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw podlegających nadzorowi właściwego organu, traktując je jako część kontroli przedmiotowego właściwego organu; w takim przypadku przedstawiciele właściwego organu mogą towarzyszyć zespołowi kontrolnemu;
- c) przeprowadzać rozmowy z pracownikami właściwego organu objętego inspekcją i kwalifikowanych jednostek, o ile takowe istnieją, oraz przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, w których przeprowadzono wizyty, jeśli miały one miejsce;
- d) analizować prawodawstwo, procedury, certyfikaty, dokumentację, dane i wszelkie inne istotne materiały.

Artykuł 16

Etap opracowania sprawozdania

1. Podczas etapu opracowywania sprawozdania z inspekcji w ciągu 6 tygodni od zebrania zamykającego etap inspekcji na miejscu Agencja dokonuje przeglądu wstępnych ustaleń z kontroli i ich klasyfikacji, sporządzając na tej podstawie projekt sprawozdania adresowany do właściwych władz, które zostały poddane inspekcji.
2. Projekt sprawozdania zawiera co najmniej:
 - a) streszczenie zawierające prezentację wniosków;
 - b) szczegóły dotyczące przeprowadzonej inspekcji, w tym jej rodzaj, objęte nią dziedziny, jej zakres i skład zespołu;
 - c) analizę zasadniczych elementów, skoncentrowaną wokół najważniejszych ustaleń;
 - d) wykaz ustaleń niezgodności wykrytych w trakcie inspekcji lub objętych działaniami następczymi podczas inspekcji wraz z ich klasyfikacją;
 - e) zalecenia, obejmujące w stosownych przypadkach wzajemne uznawanie certyfikatów.
3. Ustalenia niezgodności zgłasza się za pomocą projektu sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, o ile Agencja nie poinformowała o nich wcześniej w formie pisemnej za pomocą innych środków.
4. Właściwy organ może przedłożyć Agencji swoje uwagi na piśmie w terminie dwóch tygodni od notyfikacji.
5. W ciągu 10 tygodni po zebraniu zamykającym inspekcję Agencja wydaje sprawozdanie końcowe sporządzone na podstawie projektu sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając uwagi właściwego organu poddanego kontroli, jeśli takowe wpłynęły. Agencja może odpowiednio dostosować opis ustaleń niezgodności, jego podstawy prawnej, jego klasyfikację lub aktualny stan rzeczy, uwzględniając przedstawione uwagi, jak również korekty i działania naprawcze zgłoszone podczas etapu opracowywania sprawozdania.
6. Agencja określa i stale monitoruje aktualny stan rzeczy w odniesieniu do każdego z państw członkowskich, udostępniając odnośne informacje na żądanie zainteresowanego państwa członkowskiego i Komisji.
7. Sprawozdanie końcowe adresowane jest do właściwego organu i do Komisji, która może następnie przekazać je odpo-

wiednio zainteresowanemu państwu członkowskiemu i innym właściwym organom.

Artykuł 17

Działania następcze w wyniku ustaleń i zakańczanie działań

1. W odniesieniu do wszystkich ustaleń niezgodności sklasyfikowanych zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) i c) właściwy organ proponuje korekty i działania naprawcze nie później niż cztery tygodnie od dnia otrzymania powiadomienia od Agencji.
2. W odniesieniu do wszystkich ustaleń niezgodności sklasyfikowanych zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. a) właściwy organ proponuje działania naprawcze nie później niż 10 tygodni od dnia otrzymania powiadomienia od Agencji.
3. Właściwy organ zgłasza Agencji w odpowiednim czasie zakończenie działań naprawczych i przedstawia dowody potwierdzające ich realizację.
4. Agencja:
 - a) ocenia korekty i działania naprawcze przedstawione przez właściwy organ lub zażąda przedstawienia w wyznaczonym czasie dalszych wyjaśnień;
 - b) akceptuje lub odrzuca poprawki lub działania naprawcze przedstawione w ciągu 16 tygodni od powiadomienia;
 - c) monitoruje zadowalające wdrożenie działań naprawczych;
 - d) określa wszelkie potrzeby w zakresie działań uzupełniających zgodnie z art. 22;
 - e) regularnie sporządza dla właściwego organu i Komisji sprawozdania dotyczące aktualnego stanu rzeczy w zakresie ustaleń niezgodności i związanych z nimi korekt/działań naprawczych za pomocą sprawozdań dotyczących aktualnego stanu rzeczy;
 - f) zakańcza działania związane z ustaleniami niezgodności po zadawalającym zakończeniu działań naprawczych i przedstawieniu odnośnych dowodów, rejestruje zamknięcie postępowania w sprawie niezgodności i informuje o tym właściwy organ.
5. Do celów lit. c) Agencja może wystąpić do właściwego organu o przedstawienie dowodów lub wyjaśnień. Agencja może również podjąć decyzję o sprawdzeniu wdrożenia na miejscu w formie inspekcji.
6. Jeżeli ustalenia niezgodności są przedmiotem postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub traktatów, Agencja zapewnia odpowiednie działania następcze w porozumieniu z Komisją i nie zamyka żadnej tego typu sprawy bez uprzedniej konsultacji z Komisją.

Artykuł 18

Klasyfikacja ustaleń

1. Agencja zgłasza wszystkie ustalenia niezgodności stwierdzone w ramach inspekcji, o których mowa w art. 10, bez względu na to, czy dotyczą one wymogów administracyjnych czy technicznych, klasyfikując je do jednego z następujących rodzajów:

- a) klasa C: niezgodność z obowiązującymi wymogami, problematyczna głównie z punktu widzenia normalizacji;
 - b) klasa D: niezgodność z obowiązującymi wymogami, problematyczna z punktu widzenia normalizacji i mogąca powodować zagrożenie bezpieczeństwa, jeśli nie zostanie na czas skorygowana;
 - c) klasa G: bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa.
2. Sprawozdawczość, działania następcze i zakończenie działań należy uszeregować w zależności od klasyfikacji ustaleń.

Artykuł 19

Bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa

1. W przypadku ogłoszenia przez Agencję bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa:
- a) Agencja zwraca się do właściwego organu o podjęcie odpowiednich działań naprawczych, w tym natychmiastowych korekt;
 - b) właściwy organ stosuje skuteczne korekty w celu usunięcia ustalonej niezgodności i przedstawia Agencji potwierdzające to dowody.
2. W ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia o bezpośrednim zagrożeniu bezpieczeństwa Agencja może wystąpić do właściwego organu o udział w spotkaniu, którego celem jest dokonanie oceny wdrożenia natychmiastowych korekt.
3. Jeżeli korekty nie spełniają oczekiwań Agencji, przedstawia ona Komisji zalecenia obejmujące w stosownych przypadkach wnioski w zakresie wzajemnego uznawania certyfikat(-ów) wydawanego(-ych) przez właściwy organ. Agencja informuje również natychmiast właściwe organy pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 20

Prowadzenie dokumentacji

1. Agencja ustanawia system prowadzenia dokumentacji, który umożliwi odpowiednie przechowywanie informacji, ich dostępność i wiarygodne śledzenie zmian w zakresie:
- a) szkoleń, kwalifikacji i zezwoleń dla kierowników i członków zespołów;
 - b) programów inspekcji;
 - c) sprawozdań;
 - d) ustaleń oraz związanych z nimi materiałów dowodowych;
 - e) uzgodnionych korekt i działań naprawczych;
 - f) zakończenia działań związanych z ustaleniami niezgodności i związanych z nimi materiałów dowodowych;
 - g) zaleceń dotyczących wzajemnego uznawania certyfikatów;
 - h) ocen, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b).
2. Wszystkie elementy dokumentacji przechowywane są przez okres co najmniej 15 lat, z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów o ochronie danych.

Artykuł 21

Dostęp do informacji zawartych w sprawozdaniach z inspekcji

1. W przypadku gdy informacje zawarte w sprawozdaniu z inspekcji dotyczą przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw podlegających w zakresie bezpieczeństwa nadzorowi państwa trzeciego i wchodzi w zakres zastosowania umowy zawartej przez Unię zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, informacje te są udostępniane państwu trzeciemu jako stronie takiej umowy zgodnie z jej odpowiednimi przepisami.

2. W przypadkach gdy informacje zawarte w sprawozdaniu z inspekcji wchodzi w zakres zastosowania Porozumienia o współpracy między Unią Europejską a Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), informacje te są udostępniane do ICAO zgodnie z postanowieniami przedmiotowego porozumienia o współpracy oraz odpowiedniego załącznika w sprawie bezpieczeństwa.

3. W przypadkach gdy informacje zawarte w sprawozdaniu z inspekcji dotyczą trwających badań zdarzeń lotniczych prowadzonych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010⁽¹⁾, informacje te bezzwłocznie udostępnia się organowi odpowiedzialnemu za dane badanie zdarzenia lotniczego.

4. Do celów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ procesu decyzyjnego odnoszącego się do sprawozdania z inspekcji nie uznaje się za zakończony do zakończenia działań związanych z odnośnymi ustaleniami niezgodności.

Artykuł 22

Działania uzupełniające

1. Agencja wskazuje wszelkie trudności w realizacji działań następczych związanych z ustaleniem niezgodności, takie jak:

- a) brak zgłoszenia działań naprawczych w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- b) brak akceptacji działań naprawczych przez Agencję w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 4 lit. b);
- c) niepoprawne wdrożenie działań naprawczych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Agencja zwraca się do właściwego organu o przedstawienie wyjaśnień w sprawie trudności i o zaproponowanie dodatkowych działań, określając termin na udzielenie odpowiedzi.

3. Agencja ocenia skutki zaistniałych trudności wraz z odpowiedzią przekazaną przez właściwy organ w wyznaczonym terminie. Na podstawie wyników omawianej oceny Agencja może:

- a) wyrazić zgodę na proponowane działania uzupełniające; lub
- b) przekazać zainteresowanemu właściwemu organowi oraz Komisji sprawozdanie uzupełniające. Sprawozdanie to zawiera przeprowadzoną przez Agencję ocenę i zalecenia dla Komisji, w tym, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, zalecenia w sprawie wzajemnego uznawania certyfikat(-ów) wydawanego(-ych) przez właściwy organ.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

4. Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 2111/2005, po otrzymaniu dodatkowego sprawozdania, o którym mowa w ust. 3 lit. b), Komisja może podjąć następujące kroki:

- a) przekazać swoje uwagi przedmiotowemu państwu członkowskiemu lub poprosić je o dalsze wyjaśnienia dotyczące wszystkich ustaleń niezgodności bądź ich części;
- b) wystąpić do Agencji o przeprowadzenie inspekcji *ad hoc* w celu sprawdzenia zadowalającego wdrożenia korekt i działań naprawczych;
- c) wszcząć procedurę, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, w celu podjęcia decyzji, czy certyfikaty wydane przez właściwy organ są zgodne z obowiązującymi wymogami;
- d) wszcząć procedurę na mocy art. 258 Traktatu.

Artykuł 23

Sprawozdanie roczne

Nie później niż do dnia 31 marca każdego roku Agencja przedkłada Komisji roczne sprawozdanie w sprawie stałego monitorowania i inspekcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Sprawozdanie to obejmuje analizę wyników działań i inspekcji, odzwierciedlającą zdolność właściwych organów do wypełniania ich obowiązków w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem, jak również zalecenia dotyczące możliwych ulepszeń. Zalecenia określają w szczególności, jakie przepisy techniczne wymagają określenia lub zmiany zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 216/2008 oraz jakie ze stosowanych przez Agencję środków wymagają określenia lub zmiany zgodnie z art. 18 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2013 r.

Artykuł 24

Procedury robocze

Agencja dokonuje przeglądu swych procedur roboczych w celu wykonania zadań nałożonych na nią na mocy art. 3–23 najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Przepisy przejściowe

1. Stwierdzone przez Agencję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 736/2006 ustalenia niezgodności, w odniesieniu do których do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie został przedstawiony Agencji dowód zakończenia działań, uznaje się za dokonane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i traktuje w taki sposób.

2. Plany działań naprawczych, zatwierdzone przez Agencję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 736/2006, uznaje się za zatwierdzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Członków zespołów i kierowników zespołów zatwierdzonych przez Agencję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 736/2006 uznaje się za uprawniony personel zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 26

Uchylenie

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 736/2006 traci moc.

Artykuł 27

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący